

er kun en ubetydelig Ændring, som jeg vil bede de ærede Forslagsstillere overveje, til vi atter faa Forslaget frem.

Det ærede Medlem for Aarhus spurgte mig, om det var lovligt, naar Bestyrelsen for den fri Fattigkasse tog Hensyn til, om vedkommende, der søgte Understøttelsen, var forsørgelsesberettiget i Kommunen eller ej. Jeg skal erindre om, og det ærede Medlem ved ogsaa, at Loven fastsætter kun een Betingelse for at faa Andel i de fri Fattigkasser; og det er, at vedkommende ikke er under offentlig Fattigunderstøttelse. Hvad i øvrigt angaar Reskripter og ministerielle Skrivelser, allerede afgivne eller ønskede, skal jeg erindre det ærede Medlem om, at Loven om Fattigkasserne er kultusministeriel, og Skrivelserne ere udgaaede fra og Tilsynet med Lovens Gennemførelse underlagt Kultusministeriet, ikke Indenrigsministeriet.

Endnu skal jeg blot bemærke til det ærede Medlem for Odense, der udtalte, at adskillige Kommuner ikke vare klare over, hvorvidt Kommunerne have Ret til at yde Tilskud til Fattigkasserne, at det forekommer mig at være en meget mærkelig Misforstaaelse, hvori Korsør Byraad er kommet ved at læse Loven af 10. Marts 1879. Det ærede Medlem fandt, det var en ejendommelig Sondring, der er gjort i Loven mellem Sogneraad og Byraad, idet det hedder i § 1, at Sogneraadene skulle i Løbet af et kort Tidsrum, indtil Udgangen af April, være bemyndigede til uden Amtsraadets Samtykke at yde Bidrag til de fattiges Kasser. Men da der ikke, sagde det ærede Medlem, i § 4, hvor der tales om Byraadets Stilling, tales om en tilsvarende Bemyndigelse for Byraadet, er man gaaet ud fra, at de overhovedet ikke havde nogen saadan Ret. Der er jo ingen Tvivl om, at i den Sondring ligger der ikke noget saadant.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg i Henhold til mine Udtalelser tiltræder det foreliggende Lovforslag, og jeg haaber, at det ikke maa møde alt for mange og store Vanskeligheder paa sin Vej.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Vilhelm Lassen*): Jeg maa paa Forslagsstillerens Vegne udtale min Glæde over den almindelige Tilslutning, Forslaget har faaet her i Tinget. Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for hans Tilslutning til Forslaget, og jeg kan ogsaa paa Forslagsstillerens Vegne udtale, at den Henstilling, som den højtærede Minister gjorde om at ændre § 2, skal blive tagen

under Overvejelse til 2den Behandling. Saavel Ordføreren for Socialdemokratiet som Ordføreren for Højre udtalte sig jo velvillig om Sagen. Ganske vist havde det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) stærke Ønsker om, at Bidraget maatte blive større, men jeg kunde ikke forstaa hans Udtalelser anderledes, end at han helt igennem havde Sympati baade for Forslaget og for den Vej, man her søgte at gaa. Og det ærede Medlem for Odense (Nanke) udtalte sig jo i ubetinget Tilslutning til Forslaget og erklærede, at han ikke alene talte paa egne Vegne, men ogsaa paa sine Meningsfællers Vegne. Dette ere vi meget glade over, fordi der saaledes er Udsigt til, at Tilslutning kan ventes fra alle Partier, og at Lovforslaget kan gaa hurtigt, ikke alene gennem dette Ting, men ogsaa gennem det andet Ting, hvad der ogsaa har været Ønsket og Formaålet fra Forslagsstillerens Side. Jeg skal ikke opholde denne Forhandling meget og indskrænke de Bemærkninger, jeg har at gøre til ærede Talere, til nogle ganske faa.

Det glæder mig at høre det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds fremhæve, at Landkommunerne have megen Ære af den Maade, hvorpaa de have administreret de fri Fattigkasser, og den Maade, hvorpaa de have ydet Bidrag dertil. Han har ganske Ret deri, og det glæder mig at kunne indkassere denne Ære for de Folk, som for en væsentlig Del have været mine politiske Meningsfæller. Vi, som have set paa den Virksomhed ude omkring i Landet, have gjort, hvad vi kunde, for at slaa til Lyd for, at denne ogsaa blev optagen i Købstæderne, og det skal siges, at i de senere Aar er det virkelig for en Del lykkedes at aabne Ørene i Købstæderne for vor Tale i saa Henseende. Der ydes nu i en Del Købstæder Bidrag, om end forholdsvis smaa Bidrag — smaa i Forhold til Indbyggerantallet i Købstæderne — men endnu er der en Mængde Købstæder, hvor man ikke har vist nogen som helst Tilbøjelighed til at gaa den Vej. Jeg hørte ganske vist af det ærede Medlem for Odense den højt mærkelige Forklaring, at Byraadene i disse Købstæder slet ikke vide, at de maa give Bidrag. Det er noget af det mest forbausende, jeg nogen Sinde har hørt. For det første maa de Medlemmer, som sidde i disse Byraad, formodentlig aldrig læse Aviser, og at der skulde i dette Land være saa mange Mennesker, som endog nyde en saadan Anseelse, at de have faaet borger-